

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Krahuly a soudců JUDr. Lenky Novotné a Mgr. Jiřího Vilda ve věci

žalobce: **S. M.**, narozený dne „X“, státní příslušnost Ruská federace
v ČR: „X“
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7-Holešovice

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 19. 10. 2022, č. j. MV-31050-26/SO-2022

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2022, č. j. MV-31050-26/SO-2022, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 9. 2022, č. j. MV-31050-21/SO-2022. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobce o povolení obnovy řízení ve věci žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

rodiny na území České republiky, neboť nebyly shledány důvody stanovené v § 100 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. V podané žalobě shodně jako v žádosti o obnovu řízení žalobce uvedl, že byt během řízení o žádosti o povolení k pobytu bylo pravomocně rozhodnuto o jeho vydání do Ruské federace za účelem trestního stíhání tak, že vydání je přípustné, poté dne 24. 8. 2024 vydalo Ministerstvo spravedlnosti ČR rozhodnutí č. j. MSP-1495/2020-MOT-T/40, kterým ministr spravedlnosti rozhodl o nepovolení jeho vydání. Dále uvedl, že se domáhá obnovy řízení ve věci rozhodnutí komise o pobytu cizinců, kterým byla zamítnuta jeho žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, neboť mělo být zjištěno, že by mohl při svém dalším pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek s tím, že zamítavé rozhodnutí bylo odůvodněno existencí utajované informace vedené mimo spisový materiál v souladu s ust. § 169m odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. Uvedl, že zpochybnil obsah utajované informace a namítal, že její obsah je v příčinné souvislosti se žádostí Generální prokuratury Ruské federace k vydání jeho osoby a manželky k trestnímu stíhání. Namítal, že důvodem obnovy je skutečnost ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., tj. že bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno. Rozhodnutí žalované považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť s obsahem utajované informace nebyl seznámen. Namítal, že jednání, které bylo důvodem zamítnutí jeho žádosti o prodloužení pobytu a které je zatíženo informačním embargem, mu bylo znemožněno unést důkazní břemeno. Poukázal na řadu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, v němž soud řešil zájem na zajištění spravedlivého procesu a zájem na utajení informací potřebných k ochraně veřejného zájmu s tím, že z těchto závěrů zde uvedených lze dovodit, že zákon respektuje v neprospěch obrany utajovaných informací práva účastníka řízení, neboť ve své podstatě upravuje jeho oprávnění nahlížet do spisu, které obsahují utajované informace a kterými bude soud provádět důkaz a že účelu zajištění utajované informace má být dosaženo tím, že předseda senátu poučí nahlízející osoby o trestních následcích porušení tajnosti utajované informace. Proto považuje tyto skutečnosti ve svém souhrnu naplňující důvod pro obnovu řízení v souvislosti s rozhodnutím č. j. MSP-1495/2020-MOT-T/40, kterým bylo rozhodnuto o nepovolení jeho vydání do Ruské federace. Namítal, že na základě utajované informace vedené mimo spisový materiál, mu žalovaná odepřela právo na jakoukoliv bližší informaci o předmětu řízení, a proto vycházel z domněnky, že se jedná o skutečnosti, které jsou obsahem žádosti o jeho vydání k trestnímu řízení do Ruské federace a ke kterým se ve vydávacím řízení vyjadřoval a současně toto vyjádření podal i žalované v tomto řízení, která se věcí ve v tomto smyslu nezabývala. Uvedl, že je přesvědčen, že rozhodnutím ministra o jeho nevydání je schopno založit důvod pro obnovu řízení, a to předně z důvodu, že nevydáním bylo přinejmenším potvrzeno, že mu v domovském státě nejsou zaručena práva spravedlivého posouzení jeho věci. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

2. Žalovaný nepovažoval žalobu za důvodnou s tím, že žalobní námitky jsou totožné s námitkami, které žalobce uváděl již v průběhu odvolacího řízení a které byly řádně vypořádány v napadeném rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
3. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

4. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během 30 denní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 1. 3. 2022, č. j. MV-31050-4/SO-2022 bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 1. 2022, č. j. OAM-289-27/DP-2021. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost žalobce o prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, neboť bylo zjištěno, že by účastník řízení mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Proti rozhodnutí Komise podal žalobce žalobu, kterou Krajský soud v Praze rozhodnutím ze dne 23. 6. 2022, č. j. 55 A 32/2022-67 pro opožděnost zamítl a usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2022, č. j. 8 Azs 159/2022-29 byla jeho kasační stížnost proti usnesení krajského soudu odmítnuta. Dne 28. 8. 2022 podal žalobce žádost o povolení obnovy řízení ve věci žádosti prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu spolu se žádostí o přiznání odkladného účinku s tím, že důvodem obnovy řízení jsou skutečnosti uvedené v § 100 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004 Sb., neboť v době rozhodování Komise existovaly skutečnosti, které nemohl uplatnit ke svému prospěchu, a to že rozhodnutím ministra spravedlnosti č. j. MSP-1495/2020-MOT-T/40 ze dne 24. 8. 2022 nebylo povoleno jeho vydání do Ruské federace na základě usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2022, č. j. NT-306/2021-282 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 6. 2022, č. j. 14 To 37/2022-358. Rozhodnutím Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 7. 9. 2022, č. j. MV-31050-21/SO-2022 byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta, neboť nebyly shledány důvody stanovené v § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které Ministr vnitra rozhodnutím ze dne 19. 10. 2022, č. j. MV-31050-26/SO-2022 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.
6. Soud proto jen stručně rekapituluje, že důvodem k zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území v řízení, jehož obnovy se nyní domáhá, byl závěr správního orgánu o tom, že vzhledem k obsahu utajované informace poskytnuté mu Policí ČR a kterou vyhodnotil jako věrohodnou, přesvědčivou a relevantní, představuje žalobce vážné nebezpečí narušení veřejného pořádku na území ČR. Přitom správní orgán neshledal nepřiměřenost dopadu vydaného rozhodnutí do soukromého a rodinného života s tím, že i manželce žalobce nebylo ze stejného důvodu vyhověno její žádosti o prodloužení povolení k pobytu. K tvrzením žalobce, který po seznámení se spisovým materiálem uvedl, že skutečnosti, resp. informace se zakládají na represivním a šikanózním jednání policie Ruské federace, které vedly až k vydání mezinárodního zatykače na něj, který v současnosti řeší Krajské státní zastupitelství v Praze, obvinění vznesená ruskou prokuraturou jsou lživá, že je v Ruské federaci vydírán a jeho

stíhání je aktem pomsty za to, že se postavil ruské policii, správní orgán uvedl, že kromě toho žalobce neuvedl nic, čím by ostatní zjištění správního orgánu vyvrátil.

7. Podle § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování (odstavec 1) Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnova řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni (odstavec 2). Ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno (odstavec 3). O obnově řízení rozhodne příslušný správní orgán z moci úřední též v případě, že rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. Lhůta podle odstavce 3 začíná běžet dnem následujícím po dni nabytí právní moci rozsudku (odstavec 4). Na obnovu řízení se obdobně užije ustanovení § 94 odst. 4 a 5 (odstavec 5). Žádosti o obnovu řízení se přiznává odkladný účinek, jestliže hrozí vážná újma účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Rozhodnutí, jímž bylo řízení obnoveno, má odkladný účinek, pokud napadené rozhodnutí nebylo dosud vykonáno, ledaže správní orgán v rozhodnutí odkladný účinek vyloučil z důvodů uvedených v § 85 odst. 2 nebo ledaže vykonatelnost nebo jiné účinky rozhodnutí již zanikly podle zvláštního zákona. Rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání (odstavec 6).
8. Námitky, které žalobce předeštel v žalobě, jsou totožné s tím, jaké uváděl již v návrhu na obnovu řízení (o nepovolení prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu), jakož i v jeho odvolání proti rozhodnutí Komise, kterým bylo jeho odvolání zamítnuto a rozhodnutí Komise potvrzeno. Krajský soud se s důvody, které vedly ministra vnitra k zamítnutí odvolání žalobce, ztotožňuje.
9. Pokud žalobce spatřuje existenci důvodu k obnově řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. v rozhodnutí ministra spravedlnosti o jeho nevydání k trestnímu stíhání do Ruské federace, máje za to, že jde o skutečnost, která může odůvodňovat jiné řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodnutí, soud jeho argumentaci nesdílí.
10. Ústavní soud totiž v řadě svých rozhodnutí ohledně kompetence ministra spravedlnosti v extradičním (vydávacím) řízení zdůraznil, že ministr spravedlnosti je orgánem moci výkonné, který nesplňuje ani kritéria soudu v materiálním smyslu. V rámci úpravy podústavního práva neexistuje možnost přezkumu jakéhokoliv rozhodnutí ministra spravedlnosti v trestním řízení ze strany soudů a z povahy věci podporované i zněním § 4 soudního řádu správního je rovněž vyloučeno, aby rozhodnutí ministra spravedlnosti v trestním řízení mohlo být předmětem přezkumu správního soudu. Soudům tak zásadě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

nepřísluší přezkoumávat důvody, pro které ministr spravedlnosti využil své oprávnění vydání nepovolit. Předmětné oprávnění je výrazem politického rozměru jeho rozhodování o vydání do cizího státu, které lze považovat za projev státní suverenity. V rámci svého uvážení tak ministr spravedlnosti zkoumá především zahraničněpolitické aspekty vydání konkrétní osoby do cizího státu, které z povahy věci nemohou být zákonem blíže vymezeny a jejichž kontrola či hodnocení z hlediska účelnosti přirozeně není věcí moci soudní, nýbrž se uplatňuje v rovině ústavněpolitické odpovědnosti.

11. Přisvědčit nelze ani námitce, že by byl dán důvod obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. b) zák. č. 500/2004, má-li spočívat v tom, že rozhodnutím ministra spravedlnosti ze dne 24. 8. 2022, č. j. MSP-1495/2020-MOT-T/40, kterým nebylo povoleno jeho vydání do Ruské federace, mělo být usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2022, č. j. NT-306/2021-282 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 23. 6. 2022, č. j. 14 To 37/2022-358 (kterými bylo rozhodnuto o přípustnosti jeho vydání) zrušeno. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu totiž nebylo postaveno na těchto rozhodnutích soudů vydaných v trestním řízení o tom, že je přípustné vydání žalobce do Ruské federace, ale na zjištěních vyplývajících z obsahu utajované informace poskytnuté Policí ČR a z níž byl učiněn závěr, že žalobce představuje vážné nebezpečí narušení veřejného pořádku na území ČR.
12. Důvodná není ani další žalobní námitka, že žalobce nebyl s obsahem utajované informace v řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (jak před správním orgánem I. stupně, tak v řízení odvolacím) seznámen, neboť taková námitka by mohla být zohledněna jen a pouze v rámci soudního řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 1. 3. 2022, č. j. MV-31050-4/SO-2022. Posuzování opodstatněnosti takové námitky je v řízení, jehož předmětem je přezkum správnosti (zákonnosti) rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobce na obnovu daného řízení, z povahy věci zapovězeno.
13. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Soud proto žalobu v mezích žalobních bodů vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. září 2023

JUDr. Jiří Krahula v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. K.